

Gerechtshof te Amsterdam

tweede meervoudige belastingkamer

3 december 1998

Nr. **98/00298**

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak in het beroep van Y te Z, handelend onder de naam X, belanghebbende,

tegen een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst/Ondernemingen Z, de Inspecteur, gedagtekend 12 december 1997, betreffende de aan belanghebbende op gelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1992 tot en met 1996. Het beroep is behandeld ter zitting van 19 november 1998.

BESLISSING

Het Hof verklaart het beroep ongegrond.

GRONDEN

1. In de onderneming van belanghebbende was in de jaren 1992 tot en met 1996 een speelautomaat - een zogeheten "Flash" - aanwezig. Met ingang van 7 mei 1996 registreert en bewaart belanghebbende de tellerstanden van de speelautomaat. De automaat is eigendom van B. B.V. (B). Belanghebbende ontvangt 55% van de netto-opbrengst van de automaat.

2. De in geschil zijnde naheffingsaanslag is opgelegd naar aanleiding van een op 26 februari 1997 vanwege de Inspecteur bij belanghebbende ingesteld boekenonderzoek. Het boekenonderzoek had betrekking op de inkomstenbelasting voor de jaren 1992 tot en met 1996 en de omzetbelasting voor het tijdvak 1992 tot en met 1996. De bevindingen van de controlerende ambtenaren zijn belanghebbende medegedeeld bij brief van 9 juli 1997. Een afschrift hiervan behoort tot de gedingstukken.

3. Tussen de verantwoorde opbrengst van de in de onderneming van belanghebbende aanwezige speelautomaat in 1996 en de verantwoorde opbrengsten van diezelfde speelautomaat in de jaren 1992 tot en met 1995, bestaat een dusdanig groot verschil, dat het op de weg van belanghebbende ligt om dit verschil afdoende te verklaren. In dit verband zijn partijen het erover eens dat een jaaropbrengst van fl 11.971 exclusief omzetbelasting ook in de jaren 1992 tot en met 1995 normaal te achten.

4. Als verklaring hiervoor heeft belanghebbende aangevoerd dat hij van B nooit meer heeft ontvangen dan de bedragen die hij heeft geadministreerd. In dit verband heeft hij ook gesteld dat eventuele meeropbrengsten buiten zijn medeweten in de zak van (de geldloper van) B zijn verdwenen. Het Hof is evenwel van oordeel dat belanghebbende zijn stellingen tegenover de gemotiveerde betwisting daarvan door de Inspecteur niet aannemelijk gemaakt. Er zijn geen aanwijzingen dat de verdeling niet heeft plaatsgevonden op basis van de met B gemaakte afspraak en evenmin dat B gelden zou hebben verduisterd, zulks te minder nu belanghebbende ter zitting heeft verklaard steeds bij de verdeling van de opbrengsten aanwezig te zijn geweest. Belanghebbende heeft ook nog aangevoerd dat in 1996 het aantal klanten is toegenomen. Belanghebbende heeft deze stelling niet nader onderbouwd en ook als er veronderstellenderwijs van wordt uitgegaan dat dit in enige mate het geval is geweest, acht het Hof daarmee de geconstateerde toename van de opbrengst van de speelautomaat nog niet verklaard.

De overige weren heeft belanghebbende ter zitting ingetrokken.

5. Gelet op het onder 3. overwogene is het Hof van oordeel dat belanghebbende tegenover de gemotiveerde betwisting door de Inspecteur niet aannemelijk heeft gemaakt, door middel van schriftelijke bescheiden of anderszins, dat de opbrengsten van de automaat, zoals voor de jaren 1992 tot en met 1995 geadministreerd, juist zijn geweest.

6. Gelet op al het vorenoverwogene heeft de Inspecteur terecht met een hogere opbrengst van de speelautomaat rekening gehouden. Door de voor 1996 geadministreerde omzet ook als uitgangspunt te nemen voor de jaren 1992

tot en met 1995 heeft de Inspecteur niet onredelijk gehandeld. Het Hof verenigt zich dan ook met de door de Inspecteur aldus becijferde meeropbrengsten en acht deze in elk geval niet te hoog. In zoverre is het gelijk aan de Inspecteur.

7. Met de Inspecteur acht het Hof opzet aanwezig nu belanghebbende een deel van zijn omzet bewust heeft verzwegen. De Inspecteur heeft derhalve terecht de nageheven belasting verhoogd op de voet van artikel 21, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen. Het Hof acht in de gegeven omstandigheden een verhoging van 50% passend en geboden. Ook in zoverre is het gelijk aan de Inspecteur.

8. Het Hof acht geen termen aanwezig een der partijen te veroordelen tot vergoeding van proceskosten op voet van artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

De uitspraak is gedaan op 3 december 1998 door mr. Bijl, voorzitter, mrs. Boersma en Den Boer, leden, in tegenwoordigheid van mr. Pechler, gerechtsauditeur, en mr. Van Aalst als griffier. De beslissing is op die datum ter openbare zitting uitgesproken.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal door de voorzitter van de belastingkamer en de griffier ondertekend.

Van Aalst

Bijl